

Arrest

nr. 96 698 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 november met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN DER SCHUEREN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 7 december 2009 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 21 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Hungi (Palpa district). U behoort tot de Chhetri-kaste. U bent een Pahadi (iemand uit de heuvels, in tegenstelling tot een Madhesi die afkomstig is uit de Terai). U bent gehuwd met T.(...) T.(...) (O.V. 6.556.173) met wie u in Butawal (Rupandehi district) woonde. Omdat u huwde met iemand van een andere kaste – uw echtgenote behoort tot de Magar - verbraken uw familie en schoonfamilie het contact met jullie. Sinds 2061 (Nepalese kalender, komt overeen met 2004/2005 volgens de Gregoriaanse kalender) bent u lid van de Rastriya Prajantra Party Nepal (RPP-N, monarchistische partij). U had een eigen apotheek waar u twee dagen per maand een arts liet langskomen waarbij uw klanten terecht konden. Een andere apotheker R.(...) P.(...) S.(...) (een Maobadi-aanhanger) uit uw dorp had eveneens dergelijke regeling. Omdat hij inkomsten door u verloor en omdat u sinds 2061 (2004/2005) lid was van de RPP-N, verwittigde hij andere Maobadi die sinds midden 2058 (oktober 2001) naar uw zaak kwamen en u bedreigden. Er werd u gevraagd uw zaak te sluiten. U diende ook te betalen, wat u weigerde. Als gevolg hiervan ontving u sindsdien dreig telefoons. Op 10.7.2065 (26 oktober 2008) kwamen een vijftal YCL-leden (Youth Communist League, de jongeren vleugel van de Maobadi) naar uw zaak en verweten u uw zaak nog steeds niet gesloten te hebben. Er werd u gezegd R.(...) P.(...) S.(...) te benadelen en uw zaak werd vernield. De burens belden de politie. De politie kwam ter plaatste, noteerde uw verklaringen, nam foto's, keek rond en bracht u naar het ziekenhuis. U werd er verzorgd en nadien bracht de politie u terug naar huis. De politie zei u de dag nadien naar het politiekantoor te komen om verdere verklaringen af te leggen. U heeft dit echter niet gedaan. Die avond immers verzamelden enkele mensen zich aan uw woning en riepen bedreigingen naar u. U verwittigde een vriend in Bhairahawa (Rupandehi district) en trok naar hem. Eind 2065 (april 2009) begon u in Bhairahawa als huizenmakelaar te werken. Begin 2066 (mei 2009) verkocht u een stuk grond aan een andere Pahadi. Als gevolg hiervan kreeg u problemen met N.(...) K.(...), een andere makelaar die het stuk grond aan zijn klant wou verkopen. Uw klant had echter meer geboden. N.(...) K.(...) heeft banden met de Janantantrik Terai Mukti Morcha (JTMM, een criminele madhesi-groepering). N.(...) K.(...) bedreigde u eerst mondeling en na een tiental dagen kreeg u een brief van JTMM waarin u 200.000 NR werd gevraagd. U kreeg tien dagen om te betalen. Omdat u als Pahadi van een andere regio bent en omdat u grond verkocht diende u een financiële bijdrage te betalen, aldus de brief. Na 8 à 9 dagen kwamen twee JTMM-leden u het geld vragen. U legde hen uit niet te kunnen betalen. De mannen werden kwaad en vertrokken. Op 12.6.2066 (28 september 2009) stond u met uw echtgenote, die toen zwanger was, aan een bushalte toen N.(...) K.(...) met zeven anderen naar u toe kwam. Er werd u gevraagd waarom u nog niet betaald had. Toen uw echtgenote wou tussenkomen, werd ze beledigd. U en uw echtgenote werden geduwd. Uw echtgenote viel en verloor het bewustzijn. Uw echtgenote kreeg een miskraam. Aangezien omstaanders dichterbij kwamen vertrokken 1 uw belagers. U en uw echtgenote werden naar het ziekenhuis gebracht. 's Avonds keerde u terug naar de woning van uw vriend. U vernam later dat uw belagers enige tijd door de politie waren gearresteerd. Op 11.7.2009 (28 oktober 2009) verliet u Bhairawa en trok u naar Delhi waar u een dag later aankwam. Op 7 december 2009 vloog u van Delhi, via Oostenrijk, naar Frankrijk. Op 8 december 2009 vroeg u asiel in België. Bij uw terugkeer vreest u verdere problemen met de JTMM die ondertussen met een andere Madhesi-organisatie samenwerkt. U bent in het bezit van een identiteitsattest van uw VDC (Village District Committee), twee schooldiploma's, uw lidkaart van de RPP-N, uw lidkaart van de orde van apothekers en documenten over uw apotheek (registratie, vergunning, investeringen en belastingen). Verder legde u volgende documenten voor: een attest van de 'Nepal Chemists and Druggists Association' betreffende de vernieling van uw apotheek; een brief van de Hindu-organisatie waar u lid van bent betreffende de vernieling van uw apotheek; een brief van de Maobadi waarin u om geld wordt gevraagd; een brief van JTMM waarin om 200.000 NR wordt gevraagd; en een medisch attest dd. 12.6.2066 (28 september 2009) betreffende de verwondingen die bij u werden vastgesteld en de behandeling die u kreeg.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u aangehaalde vluchtroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een door uw smokkelaar geregeld paspoort van Delhi naar Frankrijk te zijn gereisd (CGVS, p.4). Omdat uw smokkelaar Indisch was, vermoedt u dat het een Indisch paspoort betrof, maar u weet dit niet zeker. Met uitzondering van de naam die u volgens dit paspoort droeg, bent u niet op de hoogte van de

andere persoonsgegevens (geboortedatum, -plaats en adres) opgenomen in dit paspoort (CGVS, p.4). U kon ook niet zeggen of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p.4). Uw echtgenote wist evenmin dergelijke details te geven (CGVS partner, p.3-4). Gelet op het grote risico om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Indien u India werkelijk met een vals internationaal paspoort zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit document. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van asielrelaas in het algemeen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat niet het minste geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat uw problemen met de Maobadi/YCL in Butawal deels ingegeven werden door uw lidmaatschap bij de RPP-N. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan uw lidmaatschap tot deze partij. Zo stelde u verkeerdelijk dat Kamal Thapa de enige nationale voorzitter is die de RPP-N heeft gekend (CGVS, p.6). In werkelijkheid bekleedde Rabindra Nath Sharma van oktober 2006 tot maart 2008 de functie van nationale voorzitter van uw partij. U herkende Rabindra Nath niet als dusdanig. Integendeel, u beweerde dat hij nooit actief is geweest voor uw partij (CGVS, p.8). In tegenstelling tot uw bewering dat Kamal Thapa vrijwillig de moederpartij RPP verliet om de RPP-N op te richten, werd Kamal Thapa echter uit de RPP gezet (CGVS, p.6). U stelt dat Kamal Thapa de laatste vijf jaar voor uw vertrek uit Nepal in 2009 niet meer gearresteerd werd. Uit informatie blijkt echter dat Kamal Thapa in januari 2007 werd aangehouden. Dat u niet op de hoogte bent van deze aanhouding is weinig aannemelijk. Thapa werd immers beschuldigd aanstoker te zijn van het opgelaaide geweld in de Terai en zijn vrijlating werd in februari 2007 door de Supreme Court bevolen. Uw bewering dat de RPP-N vier rechtstreeks verkozen parlementsleden had na de parlementsverkiezingen van 10 april 2008 strookt evenmin met informatie (CGVS, p.7). De vier leden werden immers onrechtstreeks verkozen. Tot slot stelde u verkeerdelijk dat Kamal Thapa ten tijde van deze parlementsverkiezingen tegen een samenwerking met de Maoïsten was (CGVS, p.7). Thapa achtte dergelijke samenwerking wel mogelijk aangezien Maoïsten ook nationalistisch zijn. Wat betreft uw lidkaart van de RPP-N dient vastgesteld te worden dat opdat een document bewijswaarde zou hebben deze ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas wat in casu niet het geval is.

Hoe dan ook, wat betreft uw problemen met de Maobadi/YCL en met JTMM heeft u geenszins aannemelijk gemaakt zich niet elders (permanent) in Nepal te kunnen vestigen om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat zowel uw problemen met Maobadi/YCL als uw problemen met JTMM zich afspeelden in het Rupandehi district (CGVS, p.14). Wat betreft de problemen die u in Butawal met Maobadi/YCL kende dient verder verwezen te worden naar bovenstaande vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat deze ingegeven zijn door uw politieke voorkeur. Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw problemen met Maobadi/YCL pas begonnen nadat u in het vaarwater van een collega-apotheker terechtkwam nadat de man inkomsten door u verloor (CGVS, p.21). U heeft in Butawal geen andere problemen gekend die hebben geleid tot uw vertrek (CGVS, p.11). Uit informatie blijkt dat wie het slachtoffer is van afpersingspraktijken door Maobadi/YCL zich gemakkelijk ergens anders (bv. Kathmandu) kan vestigen om hier niet langer meer bloot aan te moeten staan. Ook wat betreft uw problemen met JTMM in Bhairahawa die werden ingegeven door het feit dat u een Pahadi (een inwijkeling uit de heuvels) bent (CGVS, p.14-16), dient gewezen te worden op informatie waaruit blijkt dat de actieradius van gewapende criminele organisaties zoals JTMM zich beperkt tot de Terai. Terai-groeperingen hebben geen nationaal netwerk. Ze opereren enkel in hun eigen lokale 'zones' en zullen zich normaliter niet verplaatsen naar de heuvels buiten de Terai-vlakte of naar Kathmandu. Uw verklaring zich niet elders in Nepal, buiten het Rupandehi-district, te kunnen vestigen, omdat u er niet aan dacht om u bv in Kathmandu te vestigen aangezien u zowel in Butawal als in Bhairahawa problemen kende en omdat u door YCL was aangevallen kan gezien bovenstaande vaststellingen niet weerhouden worden (CGVS, p.16-17). Uw echtgenote haar verklaring vroeger of later toch problemen te krijgen, kan gezien bovenstaande vaststellingen evenmin weerhouden worden (CGVS partner, p.9). Dat u op andere plekken in Nepal niemand kent die u in geval van moeilijkheden kunnen helpen is een probleem van louter sociale aard wat niet onder de criteria valt van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS, p.22 en CGVS partner, p.13).

Wat betreft het feit dat uw familie en schoonfamilie contact met jullie verbraken als gevolg van jullie huwelijk, dient vastgesteld te worden dat dergelijke probleem op zich geenszins zwaarwichtig genoeg is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U legde immers uit dat u

en uw echtgenote niet langer werden uitgenodigd op feestjes en ceremonies. U en uw echtgenote hebben bovendien elk nog contact met een zus (CGVS, p.2 en 17). U stelde ook dat u enkel met uw familie problemen kende als gevolg van uw huwelijk (CGVS, p.17).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw overige documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw scholing, uw professionele vaardigheden en uw problemen staan op zich immers niet ter discussie.

In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote Thapa Tara werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker merkt op dat uit de informatie over de veiligheidssituatie in Nepal voortgebracht door het Commissariaat-generaal, duidelijk blijkt dat door de politieke patstelling en het machtsvacuüm dat na de wapenstilstand ontstond, er een soort van politiek reveil is ontstaan van de Madhesi. Volgens een Nepal-deskundige aan het Noorse Internationale Vredesinstituut zouden de Madhesi-groepen sinds 2011 veel gewelddadiger optreden, aldus verzoeker die er voorts op wijst dat hoewel de motieven van deze groeperingen vooral crimineel lijken te zijn, de Madhesi-groeperingen soms ook Pahadi's viseren enkel en alleen omwille van raciale redenen. Voorts oppert verzoeker, die stelt dat de motieven van de huidige gewapende bendes in Nepal in de eerste plaats louter crimineel zijn, dat uit een rapport opgenomen in de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er in de Terai een "traditie" bestaat waarbij lokale leiders en landheren lokale gewelddadige, criminele bendes inzetten om hun macht te controleren in ruil voor bescherming. Niettegenstaande de gewelddadige incidenten jaar na jaar aan het dalen zijn, bestaan er vandaag nog een vijf à zes gewapende groeperingen die actief zijn, aldus verzoeker. Verzoeker benadrukt dat in Nepal tot op heden het conflict en de etnische spanningen nog steeds aanhouden, en stelt dat deze onveilige situatie, conflicten, moorden, ontvoeringen, grondbezettingen, corruptie en dergelijke niet genegeerd kunnen worden. Hij meent dat er geen rekening wordt gehouden met de situatie in Nepal waar er op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Verzoeker verklaart onder meer omwille van zijn politiek gedachtengoed vervolging te vrezen, en poneert dat hij niet enkel door de Maobadi, maar ook door de JTMM bende zowel fysiek als psychisch mishandeld werd.

Met betrekking tot zijn vluchtroute en de gebruikte reisdocumenten vraagt verzoeker zich af wat het belang hiervan is nu onomstotelijk vaststaat dat hij gevlucht is, gelet op zijn aanwezigheid hier. Hij voegt eraan toe niet in te zien waarom hij zou liegen over de manier waarop hij naar hier kwam, en stelt nochtans duidelijk te hebben aangegeven dat zijn smokkelaar de documenten had geregeld en deze bij zich hield, waardoor het volgens hem vanzelfsprekend is dat hij niet op de hoogte is van de details die vermeld worden op het paspoort. Verzoeker, die eraan toevoegt dat hij weet onder welke naam hij naar België vloog, merkt voorts op dat de mogelijkheid bestond dat hij grondig ondervraagd zou worden, maar deze zich gelukkig niet heeft voorgedaan en hij erin geslaagd is om België binnen te komen.

Met betrekking tot zijn lidmaatschap van de RPP-N partij merkt verzoeker op dat niettegenstaande hij een fervente verdediger is van zijn partij, hij inderdaad op bepaalde vlakken een beperkte kennis heeft. Hij geeft aan geen analfabeet te zijn, doch geen hoog kennisniveau inzake de organisatie van zijn partij te hebben. Het feit dat hij moeilijkheden heeft met onder meer het onthouden van namen en dergelijke meer belet, zo stelt hij, echter niet zijn politieke engagement. Verzoeker, die tevens opmerkt dat bepaalde van zijn antwoorden van een correcte kennis inzake RPP-N getuigen, wijst er voorts op dat hij allerhande documenten ter ondersteuning van zijn asielrelaas heeft voorgelegd. Deze authentieke documenten staven elk ingeroepen probleem, aldus verzoeker.

Verder laat verzoeker gelden dat de argumentatie dat hij zich gemakkelijk elders kan vestigen niet opgaat gezien het feit dat uit de informatie die het Commissariaat-generaal voorlegt duidelijk blijkt dat in Nepal Pahadi's gevisieerd worden omwille van raciale redenen, en het rapport eveneens aantoonst dat er nog steeds verschillende bendes actief zijn, zoals de YCL. Hij benadrukt dat in Nepal tot op heden het conflict en de etnische spanningen nog steeds aanhouden, en herhaalt dat de onveilige situatie, conflicten, moorden, ontvoeringen, grondbezettingen, corruptie en dergelijke meer, niet genegeerd kunnen worden. Verder wijst hij erop omstandig te hebben uiteengezet dat hij bedreigd, mishandeld en afgeperst werd door de Maobadi en de JTMM. Hij stelt dat deze problemen niet verdwijnen als hij zou verhuizen, en merkt op dat hij omwille van zijn origine en politieke overtuiging in Nepal steeds voor zijn leven zal moeten vrezen. Verzoeker geeft aan dat hij geen kant meer uit kon en stelt dat alle contact met zowel zijn familie als met de familie van zijn echtgenote werd verbroken, erop wijzende dat in Nepal het trouwen met iemand van een andere kaste voldoende is om volledig verstoten te worden. Tot slot betoogt hij dat hij via het enige familielid dat nog bereid is om contact te onderhouden, weet dat het geen optie is om naar Nepal terug te keren, aangezien de leden van de JTMM nog actief naar hem op zoek zijn.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voor genoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu zij deze motivering zelf in haar middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De asielaanvraag van verzoeker wordt door het Commissariaat-generaal afgewezen om reden dat: (i) er slechts weinig geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde vluchtroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten, (ii) niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat zijn problemen met de Maobadi/YCL in Butawal deels ingegeven werden door zijn lidmaatschap bij de RPP-N, (iii) hij geenszins aannemelijk maakt dat hij zich voor zijn problemen met de Maobadi/YCL en met JTMM niet elders in Nepal kan vestigen om problemen in de toekomst te vermijden, (iv) de problemen met zijn familie en zijn schoonfamilie geenszins zwaarwichtig genoeg zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en (v) de door hem aangebrachte documenten niet van aard zijn voormelde conclusies te wijzigen.

2.3. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Nepal te zijn ontvlucht omwille van problemen enerzijds met Maobadi/YCL-leden en anderzijds met leden van de Janantantrik Terai Mukti Morcha (JTMM). De Maobadi bedreigden verzoeker en eisten geld omwille van het feit dat zijn apotheek te sterk concurreerde met deze van R.P.S., een Maobadi-aanhanger die de inkomsten van zijn zaak door verzoeker zag slinken. Nadat hij verhuisd was en als huizenmakelaar was beginnen te werken kreeg verzoeker ook problemen met de JTMM-leden. Ook deze groepering eiste geld van verzoeker omwille van een professioneel conflict met één van hun leden, N. K., een collega-makelaar die zijn plannen om een bepaalde grond aan een klant te verkopen door verzoeker zag gedwarsboomd.

Op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Daargelaten de vaststelling dat zoals verder zal blijken, aan verzoekers bewering dat zijn problemen deels ingegeven zijn door zijn politieke voorkeur niet het minste geloof kan worden gehecht, de door hem aangehaalde feiten reeds van voor oktober 2009 dateren en verzoeker niet *in concreto* aantoonst dat hij heden in zijn land van herkomst nog steeds zou worden gezocht of vervolgd, toont verzoeker niet aan dat hij zich niet elders in Nepal kan vestigen om zo te ontsnappen aan zijn beweerdde problemen, die zich blijken zijn verklaringen allen in het Rupandehi district voordeden.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (*Subject Related Briefing*, "Nepal" - "Veiligheidssituatie in Nepal", d.d. 30 mei 2012), waarvan een belangrijk deel werd verkregen tijdens de

missie naar India en Nepal die het Commissariaat-generaal in de lente van 2012 ondernam en die voorts afkomstig is van talrijke vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, blijkt dat wie momenteel het slachtoffer zou zijn van afpersingspraktijken door de YCL/UCPN(M) zich gemakkelijk ergens anders in Nepal kan vestigen, bijvoorbeeld in het dichtstbijzijnde district of in de hoofdstad Kathmandu, om problemen in de toekomst te vermijden. Dit geldt blijkens de informatie ook voor slachtoffers die politiek actief zijn, behoudens voor zeer hoge politieke profielen en in zeer specifieke en uitzonderlijke gevallen waar er een complexe, lange en specifieke voorgeschiedenis is. Volgens een woordvoerder van een belangrijke NGO in Kathmandu is de actieradius van de gewapende criminele groeperingen vandaag beperkt tot de Terai. De Terai-groeperingen hebben geen nationaal netwerk. Ze opereren enkel in hun eigen lokale zones en zullen zich niet verplaatsen naar de heuvels of naar Kathmandu. Nog volgens deze informatie hebben deze gewapende bendes hoofdzakelijk een criminele agenda zonder dat er sprake is van individuele vervolging. Hun enige bedoeling is het in stand houden van een angstklimaat om zo de mensen te kunnen afpersen. Voor wie zich bedreigd voelt is het perfect mogelijk om zich in een grote stad te gaan vestigen, ook zijn er in Nepal geen administratieve obstakels die een verhuis naar een andere regio verhinderen. Het hoofd van INSEC, Subodh Rai Pyakurel, bevestigt dat er voor slachtoffers van afpersing momenteel een binnenlands vluchtalternatief voorhanden is indien dit nodig zou blijken. Ook voor personen die omwille van politieke en/of etnische redenen vrezen het doelwit te worden van een of andere groepering is er geen probleem om naar een andere regio te verhuizen, aldus Subodh Rai Pyakurel die erop wijst dat de lokale bendes immers geen "target potential" hebben om buiten hun eigen zones te opereren. Volgens een researcher aan het Noorse Internationale Vredesinstituut moet iemand al een bijzonder hoog profiel hebben om momenteel nog als een doelwit van de YCL gezien te worden in het hele land. Uit de informatie blijkt voorts dat er omwille van de onrust en het geweld in de Terai-regio en het algemene "anti-Pahadi-klimaat" dat er heerst, vele Pahadi's naar de heuvels zijn uitgeweken. Velen van hen vestigden zich ten noorden van de East West Highway bij andere Pahadi-gemeenschappen. Anderen zijn zich nog verder in de stedelijke gebieden gaan vestigen. Ook rijke Madhesi's, die zelf ook het slachtoffer werden van de praktijken van de gewapende groeperingen in de Terai-regio, weken uit om zich in de stedelijke gebieden, en voornamelijk in Kathmandu, te gaan vestigen. Op grond van deze informatie kon de bestreden beslissing dan ook terecht besluiten dat er voor verzoeker een binnenlands vestigingsalternatief voorhanden is.

Verzoeker weerlegt deze informatie niet en beperkt zich dienaangaande in zijn verzoekschrift tot de stelling dat hij door zijn lidmaatschap bij de RPP-N partij en zijn origine (...) steeds gevisieerd zal worden.

Echter, aan verzoekers beweerde lidmaatschap van de RPP-N en engagement kan geen enkel geloof worden gehecht. Hij verklaarde immers verkeerdelijk dat Kamal Thapa de enige nationale voorzitter is die de RPP-N heeft gekend. Verder gaf hij foutief aan dat Rabindra Nath Sharma, die blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier van oktober 2006 tot maart 2008 de functie van nationale voorzitter van de partij bekleedde, nooit actief was geweest voor de partij. Voorts hield hij verkeerdelijk voor dat Kamal Thapa vrijwillig de moederpartij RPP had verlaten om de RPP-N op te richten, terwijl deze in werkelijkheid uit de partij was gezet. Hij bleek er ook niet van op de hoogte te zijn dat Kamal Thapa begin 2007 gearresteerd werd. Tevens beweerde hij foutief dat de RPP-N na de parlementsverkiezingen van 10 april 2008 vier rechtsreeks verkozen parlementsleden had, terwijl zij onrechtstreeks verkozen werden. Daarnaast verklaarde hij nog verkeerdelijk dat Kamal Thapa ten tijde van die parlementsverkiezingen tegen een samenwerking met de Maoïsten was. De door verzoeker aangebrachte lidkaart van RPP-N wijzigt niets aan de vaststelling dat aan zijn beweerde lidmaatschap van en engagement voor die partij niet het minste geloof kan worden gehecht. Om enige bewijswaarde te hebben, moet dit document namelijk ondersteund worden door precieze, geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (cf. RvS 14 juli 2011, nr. 7257 (c)). Nu geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde lidmaatschap van de RPP-N, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn bewering omwille van zijn politieke voorkeur in Nepal steeds voor zijn leven te zullen moeten vrezen. Bovendien, zelfs al zou er enig geloof aan zijn politieke overtuiging kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog blijkt uit bovenvermelde informatie dat het enkel voor personen met een hoog politiek profiel en met een complexe en specifieke voorgeschiedenis, moeilijk is om zich veilig en probleemloos elders in Nepal te vestigen.

Wat de vrees betreft gevisieerd te zullen worden omwille van zijn Pahadi-herkomst, merkt de Raad op dat uit voormelde aan het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat soms Madhesi-groeperingen Pahadi's viseren enkel en alleen omwille van raciale redenen, doch de motieven van deze groeperingen in de meeste gevallen crimineel zijn. Vele Pahadi's zijn mettertijd uit de Terai-regio

weggedreven of weggetrokken door toedoen van de er heersende gewapende groeperingen. De informatie toont aan dat er in de Terai een algemeen "anti-Pahadi-klimaat" heerst. Er blijkt echter nergens uit dat, en verzoeker breng geen info aan die hierop zou wijzen, in heel Nepal Pahadi's omwille van hun afkomst (uit de Himalaya) zouden worden gevisieerd en vervolgd. Integendeel, blijkens de informatie controleren de Pahadi's vandaag nog steeds voor een stuk de politiek, het openbaar bestuur en het leger in Kathmandu alsook een onevenredig deel van de natuurlijke hulpbronnen in heel het land. Personen die zoals verzoeker vrezen het doelwit te worden van een of andere groep omwille van etnische redenen hebben bijgevolg een vestigingsalternatief elders in Nepal.

Met betrekking tot zijn algemene stelling dat verzoeker via een familielid vernam dat de leden van de JTMM nog steeds actief naar hem op zoek zouden zijn, merkt de Raad op dat dit een algemene bewering is die hij niet in minst *in concreto* aantoont of aannemelijk maakt.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zich probleemloos elders in zijn land van herkomst kan vestigen om aan zijn verklaarde problemen te ontkomen en gelijkaardige problemen in de toekomst te vermijden. Verzoeker toont geenszins het tegendeel aan. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat zijn ingeroepen problemen louter lokaal zijn en niets hem verhindert zich probleemloos elders in Nepal te vestigen. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) te weigeren.

Er zijn geen gegevens voorhanden en verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER